

3) Zarzut trzeci: istnienie w niniejszym przypadku nadużycia władzy.

— Skarżący wątpią, że decyzja, w której uzależnia się kwalifikowalność instrumentów dłużnych danego państwa członkowskiego od warunku, że to państwo członkowskie ustanowi program odkupu na rzecz krajowych banków centralnych, odpowiada celowi polegającemu na zwalczaniu inflacji przewidzianemu w art. 127 TFUE, czyli postanowieniu przyjętemu za podstawę prawną zaskarżonej decyzji.

— Ponadto w drodze zaskarżonej decyzji EBC stworzył de facto kolejną formę pośredniej pomocy finansowej dla Republiki Greckiej, zawieszając próg jakości kredytowej Eurosystemu w stosunku do greckich papierów dłużnych objętych wzmocnieniem zabezpieczenia, i tym samym naruszając swoje uprawnienia statutowe, które nie przewidują żadnej formy przyznawania kredytu.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2012 r. — Axa Belgium przeciwko Komisji

(Sprawa T-230/12)

(2012/C 243/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Axa Belgium (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat G. Cleenewerck de Crayencour)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności not obciążeniowych nr 7141101047 w wysokości 1 590,62 EUR z dnia 23.3.2012 i nr 7141101053 w wysokości 10 160,88 EUR z dnia 23.3.2012;
- stwierdzenie nieważności płatności w drodze potrącenia wierzytelności z nieuregulowanymi długami Komisji, dokonanej w piśmie z dnia 26 marca 2012 r. skierowanym do S.A. Axa Belgium (pismo o numerze porządkowym D(2012) C4 — B.2 — 000212 podpisane przez pana B z Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu)
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia traktatów i prawa w zakresie w jakim Komisja wystawiła noty obciążeniowe dotyczące niezasadnych wierzytelności i dokonała ściągnięcia w drodze potrącenia wierzytelności które nie były pewne, nie miały ustalonej wysokości i nie były wymagalne. Strona skarżąca podnosi, że Komisja domaga się kwot, które przekraczają kwoty przewidziane w obowiązujących przepi-

sach w odniesieniu do wstąpienia Komisji w prawa urzędników będących ofiarami wypadków, których sprawcy są ubezpieczeni od odpowiedzialności cywilnej przez skarżącą.

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji i uzasadnionych oczekiwań w zakresie w jakim Komisja dokonała potrącenia pomimo istnienia zobowiązania umownego, iż tego nie uczyni i pomimo że od wielu lat zgadzała się na rozwiązywanie spraw w drodze negocjacji bez stosowania potrącenia i w oczekiwaniu na wyroki wydawane przez belgijskie sądy.

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2012 r. — Wilmar Trading przeciwko OHIM — Agroekola EOOD (ULTRA CHOCO)

(Sprawa T-232/12)

(2012/C 243/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wilmar Trading Pte Ltd (Singapur, Singapur) (przedstawiciel: E. Miller, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Agroekola EOOD (Sofia, Bułgaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 marca 2012 r. w sprawie R 87/2012-1; oraz
- zobowiązanie OHIM do rozpatrzenia odwołania od decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie sprzeciwu nr B001760043 i do prowadzenia sprawy w ramach normalnego toku postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Agroekola EOOD

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ULTRA CHOCO” dla towarów należących do klas 29, 30 i 31 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9221111

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „ultra choco” zarejestrowany w Singapurze pod nr. T0113987B dla towarów należących do klasy 29; niezarejestrowany europejski i bułgarski znak towarowy „ULTRA CHOCO”, na podstawie art. 8 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uznanie odwołania za niezłożone

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 3 lit. a) ppkt ii) i lit. b) oraz art. 8 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2869/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2012 r. — Amitié przeciwko Komisji

(Sprawa T-234/12)

(2012/C 243/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Amitié Srl (Bologna, Włochy) (przedstawiciele: D. Bogaert, M. Picat, prawnicy)

Strona pozwana: Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że poniższe noty debetowe przesłane przez Komisję są nienależne:
 - 50 458,23 EUR w ramach umowy MINERVAPLUS zawartej przez Komisję ze skarżącą;
 - 358 712,35 EUR w ramach umowy MICHAEL zawartej przez Komisję ze skarżącą;
- stwierdzenie, że żądanie zapłaty łącznej kwoty 1 083 616,89 EUR jest bezpodstawne;
- uznanie, że Komisja nie mogła w dniu 11 czerwca 2011 r. narzucić skarżącej procedury ekstrapolacyjnej w ramach umowy BSOLE;
- stwierdzenie, że procedura ekstrapolacyjna nie znajduje uzasadnienia w prawie belgijskim;
- stwierdzenie, że Komisja nie jest uprawniona do zastosowania procedury ekstrapolacyjnej do umowy BSOLE od dnia 14 stycznia 2010 r.;
- orzeczenie, że jednostronne zamrożenie wypłat w ramach wspólnotowego udziału finansowego w umowach ATHENA i JUDAICA nie znajduje uzasadnienia w prawie luksemburskim;

— nakazanie natychmiastowego odmrożenia wspólnotowego udziału finansowego, to jest kwoty 263 120 EUR zablokowanej od dnia 8 lutego 2010 r. co się tyczy umowy JUDAICA oraz od dnia 14 czerwca 2010 r. co się tyczy umowy ATHENA;

— nakazanie natychmiastowej wypłaty, od dnia wydania wyroku, za pomocą przelewu bankowego:

— na rachunek koordynatora projektu, zgodnie z art. 6.2 umowy o grant JUDAICA;

— na rachunek koordynatora projektu, zgodnie z art. 6.2 umowy o grant ATHENA;

— zasądzenie od Komisji następujących kwot:

— 150 000 EUR tytułem wynagrodzenia dla pełnomocników oraz dla włoskich audytorów (kwota tymczasowa);

— 256 824,17 EUR tytułem naprawienia szkody spowodowanej bezpodstawnym, względnie stanowiącym nadużycie, jednostronnym zamrożeniem wypłat w ramach umów ATHENA i JUDAICA przez Komisję Europejską;

— obciążenie Komisji wszelkimi kosztami poniesionymi przez skarżącą w ramach niniejszego postępowania, albowiem nielojalne postępowanie Komisji jest wyłączną przyczyną powstania niniejszego sporu; zważywszy na charakter i właściwości sporu, kwotę tę należy tymczasowo oszacować na 50 000 EUR;

— postanowienie, że wyrok w niniejszej sprawie będzie wykonalny niezależnie od wniesienia środka odwoławczego.

Tytułem pomocniczym, zakładając, że skarżąca jest zobowiązana do zapłaty określonej kwoty w wyniku przeprowadzenia przez Komisję kontroli, *quod non*, skarżąca zwraca się do Sądu o:

— stwierdzenie, że skarżąca jest zobowiązana jedynie do zapłaty kwoty 54 195,05 EUR, nie zaś kwoty 1 083 616,89 EUR, a to w świetle orzecznictwa belgijskiego i luksemburskiego dotyczącego sankcji z tytułu nadużycia prawa przez Komisję, z którego to prawa Komisja może korzystać jedynie w zwyczajnym zakresie, tj. domagając się kwoty 54 195,05 EUR zamiast kwoty 1 083 616,89 EUR, a także

— postanowienie, że wyrok w niniejszej sprawie będzie wykonalny niezależnie od wniesienia środka odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.